

Organisatie van
Nederlandse
Tandprotheticici

Nieuwsbrief van de Organisatie van Nederlandse Tandprotheticici (ONT)

Dental revu

Stoppen met verstoppertje

Wie niet weg is, is gezien. Ik kóm! Wie heeft vroeger niet verstoppertje gespeeld? Tandprotheticici lijken het nog steeds te doen. In ruim vijftig jaar ONT hebben we talloze monden weer laten lachen, kauwen en praten, maar als een patiënt de praktijk binnenstapt, is vaak de eerste vraag: "Goh, zit je hier al lang?" Alsof we ons al die tijd hebben verstopt. Op zich is dat een compliment: als wij ons werk goed doen, staan weinigen erbij stil dat een tandprotheticus zijn kennis en kunde heeft ingezet. Maar vakmanschap in relatieve anonimiteit mag niet betekenen dat wij van de radar verdwijnen. Onze beroepsgroep moet gaan léven. Bij de (toekomstige) prothesesdrager én de tandartsen, mondhygiënisten en kaakchirurgen die soms vergeten dat wij dé specialisten zijn voor het uitneembare werk. Daarom rollen we dit jaar de ONTzichtbaar campagne uit. We presenteren ons via LinkedIn, Facebook, YouTube en onze vernieuwde websites ONT-Tandprotheticus en Kunstgebit.nl. Maar een landelijke campagne is pas echt effectief als die ook een lokaal gezicht heeft. Doe dus mee. Zeg niet: "De patiënt weet me toch wel te vinden." Besef: als we onzichtbaar blijven in onze eigen omgeving, staat onze beroepsgroep straks buitenspel. Wees trots op jouw titel als ONT-Tandprotheticus en draag dit uit, in combinatie met de uitstraling en tradities van je praktijk. Integreer bijvoorbeeld de ONT-Tandprotheticus huisstijl in je praktijk, voer ONT-Tandprotheticus door op jouw website en gebruik ONT-Tandprotheticus op sociale media en in de regionale krant. De belangrijkste reden is niet om meer werk binnen te halen; de meesten van ons hebben het druk genoeg. Laten we het in de eerste plaats doen voor een grotere naamsbekendheid van de ONT-Tandprotheticus. Het is tijd om te stoppen

met verstoppertje spelen en om eindelijk te worden gezien.

Mellanie Vonk,
bestuurslid ONT

Tandprothetische zorg voor financieel kwetsbaren

Krappe portemonnee, ruimhartige steun

Veel mensen kunnen geen tandprothetische zorg betalen en blijven daardoor verstoken van een goede (mond)gezondheid. Zowel individuele beroepsbeoefenaren als de ONT maken zich hard voor deze doelgroep. Terwijl sommige leden kosteloos werk verrichten in de behandelkamer en achter de tandtechniek-tafel, vraagt de vereniging aandacht voor financieel kwetsbaren in politiek Den Haag.

"Al met een kleine inspanning kun je de wereld een stukje mooier maken." Dat zegt Ricardo Stavorus. De tandprotheticus is eigenaar van twee praktijken: in Berkel en Rodenrijs en – sinds begin dit jaar – Rotterdam-Hillegersberg. Vorig jaar heeft Ricardo voor het eerst kosteloos mensen geholpen die bij hem terecht kwamen via Stichting ANDERS. "Eén van hen is een man van in de twintig", vertelt hij. Vanwege een drugsverleden waren zijn tanden en kiezen afgebrokkeld; eigenlijk had hij alleen nog wortelresten. Maar inmiddels had hij wel zijn leven weer op de rit. Hij had een baan gevonden en

met zijn een partner een kindje gekregen. Het laatste zetje dat hij nodig had om weer volwaardig deel te nemen aan de

Anna Tak, groeimanager Stichting ANDERS

Jaargang 22 – Nummer 1 – Maart 2026

Dental revu is een uitgave van de Organisatie van Nederlandse Tandprotheticici (ONT) en verschijnt vier keer per jaar. De kosten voor een advertentie bedragen € 275,- voor een kwart pagina, € 550,- voor een halve pagina en € 825,- voor een hele pagina.

Eindredactie | Gerben Stolk / PlumaTekst, freelance journalist

Hoofredactie | Marnix de Romph, voorzitter ONT

Redactieadres
Organisatie van Nederlandse Tandprotheticici
Postbus 1312, 2130 EK Hoofddorp
Telefoon: 023-7200444
Email: info@ont.nl
Internet: www.kunstgebit.nl / www.ont.nl

DTP en Productie | Mail Succes, Gouderak

Copyright | Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd of openbaar gemaakt in enige vorm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van het bestuur van de Organisatie van Nederlandse Tandprotheticici.

Colofon

maatschappij, was een goed gebit. Samen met twee tandtechnici heb ik hem een noodprothese bezorgd, en die wordt dit jaar vervangen door een definitief gebit.”

Geen eigen bijdrage

Ricardo heeft zich voorgenomen jaarlijks zowel in Rotterdam als Berkel en Rodenrijs twee patiënten gratis te helpen via Stichting ANDERS. “Dat betekent dat de patiënt geen eigen bijdrage hoeft te betalen”, zegt hij. “De overige kosten worden net als bij ieder ander vergoed vanuit de basisverzekering. Laat het duidelijk zijn: praktijkeigenaren zijn ondernemers en geen weldoeners, maar het is ook belangrijk om soms je sociale gezicht te tonen. Tijdens de opleiding tot tandprotheticus hebben we geleerd dat een slecht gebit méér is dan alleen een slecht gebit. Iemand gaat bijvoorbeeld gezelschap mijden, wat ten koste gaat van kwaliteit van leven. Hij komt terecht in een sociaal isolement, durft niet te solliciteren voor een baan, heeft een uitkering nodig en krijgt mogelijk schulden- en psychologische problematiek. Die kosten voor de

maatschappij hadden misschien kunnen worden voorkomen als die persoon zich zelfverzekerd had gevoeld met een goed gebit.”

1800 ondernemers

Stichting ANDERS is een landelijke organisatie die ondernemers vraagt kosteloos producten of diensten beschikbaar te stellen voor iemand in hun regio die in

nood verkeert. “Al 1800 ondernemers doen mee”, zegt groeimanager Anna Tak. “Van kappers tot meubelstofseerders en van schilders tot fiscalisten. Wij brengen de hulpvraag in kaart en controleren of een aanvrager daadwerkelijk in nood verkeert en geen geld heeft.” Ricardo: “Daardoor weet je als ondernemer dat je je inspant voor iemand die het werkelijk nodig heeft.” Sinds vijf jaar kunnen mensen ook mondzorg krijgen via Stichting ANDERS. Dit was een belangrijke toevoeging aan

Landelijke regeling

Een landelijke financiële regeling voor mondzorg. De Mondzorgalliantie, die bestaat uit de ONT, KNMT en NVM-mondhygiënisten, is blij dat dit een van de voorstellen is in een rapport dat toenmalig VWS-minister Jan Anthonie Bruijn in december heeft aangeboden aan de Tweede Kamer. De Mondzorgalliantie pleit er al lang voor. “Deze regeling voorkomt namelijk onwenselijke gezondheidsverschillen en zorgt ervoor dat iedereen in Nederland gelijke toegang krijgt tot mondzorg”, aldus het persbericht.

Het rapport ‘Uitwerking gerichte financiële maatregelen mondzorg voor minima’ geeft vier keuzemogelijkheden: (1) een landelijke financiële regeling voor mondzorg, (2) een aanvullende mondzorgverzekering voor minima, (3) een

vernieuwde gemeentepolis met mondzorg en (4) een (landelijk of lokaal) noodfonds voor mensen met de hoogste urgentie. Het is aan de nieuwe minister van VWS om in samenspraak met de Tweede Kamer hieruit een keuze te maken. De oproep van de Mondzorgalliantie is glashelder: kies voor een landelijke financiële regeling voor mondzorg.

Om de toegang tot mondzorg te verbeteren voor de groep mensen die mondzorg mijden uit geldgebrek heeft het ministerie van VWS het project ‘Vermindering mijding van mondzorg om financiële redenen’ opgezet. De Mondzorgalliantie is een van de deelnemers. Het rapport is een resultaat hiervan.

het pakket, zegt Anna. “Naar schatting 640.000 volwassenen in ons land kunnen een onverwachte rekening van een mondzorgverlener niet betalen. Voor hen is een factuur van 400 tot 500 euro een onoverkomelijk probleem. Daarom is onze stichting in 2021 begonnen met een Tandartsendag in de regio Rotterdam. Ons verzoek aan de deelnemende tandartsen was om te kijken wat mensen nodig hadden. Zo kwamen ook tandprothetici, mondhygiënisten en kaakchirurgen in beeld. Iemand die tandprothetische zorg nodig heeft, wordt bijvoorbeeld verwezen naar een tandprotheticus.”

Grote behoefte

Sinds de eerste editie houdt Stichting ANDERS jaarlijks een Tandartsendag in de regio Rotterdam. Anna: “Er zijn al 3.000 mensen geholpen. Een Tandartsendag in Hilversum bleek ook een succes te zijn, waarna we in september 2025 voor het eerst een landelijke dag hebben gehouden, verspreid over 23 regio’s. We voorzien in een grote behoefte. Zonder aan promotie te hebben gedaan, kregen we in zes weken 2200 aanmeldingen voor de Landelijke Tandartsendag. Dit jaar is er weer één.”

De doelgroep is breed, zegt Anna. “Het leven kan heel snel heel erg tegenvallen, je kunt opeens schaaakmat komen te staan. Denk niet alleen aan daklozen, maar ook aan een alleenstaande ouder die arbeidsongeschikt raakt. Of de buurman die een wortelkanaalbehandeling moet ondergaan en het financieel pittig heeft.”

Voor meer informatie over de Landelijke Tandartsendag: www.stichtinganders.nl of info@landelijketandartsendag.nl.

Als het goed is zie je het niet.

ont.nl | kunstgebit.nl

De praktijk van... Pim Soeters

ADHD'er die tegenslagen overwon

Tekst: Gerben Stolk / PlumaTekst

Waar de meeste tandprotheticen gebogen over hun patiënt staan, daar gaat Pim Soeters veelal door de knieën. Hij helpt vooral mensen die geen praktijk meer kunnen bezoeken: mensen die in een verpleeg- of verzorgingshuis wonen en zich vaak in een rolstoel of bed bevinden. De ervaring van de Drent met deze doelgroep komt goed van pas in overleggen van de ONT met bijvoorbeeld de Nederlandse Zorgautoriteit (NZa). "Ik vind het best bijzonder dat mij wordt gevraagd mee te praten over ouderenbeleid voor de toekomst. Op de middelbare school zeiden leraren dat het nooit wat zou worden met mij."

Mondzorg hoort een samenspel te zijn tussen gelijkwaardige partners. Dat geldt bij uitstek in woonzorgcentra. Een samenspel tussen tandarts, tandartsassistent, preventie-assistent, mondhygiënist en tandprotheticus. En in bredere zin is het ook belangrijk de specialist ouderengeneeskunde, verpleegkundigen en verzorgenden erbij te betrekken. Die laatste twee beroepsgroepen kan bijvoorbeeld worden geleerd hoe je de tanden poetst van mensen met dementie. Dit vertelt Pim Soeters. De 40-jarige tandprotheticus werkt vooral in woonzorgcentra. "Het gaat om zeven

vaste locaties en drie locaties waar ik soms kom. Allemaal binnen een straal van dertig kilometer, in Emmen, Coevorden en Odoorn. In principe werk ik altijd met dezelfde tandarts, tandartsassistent, preventie-assistent en mondhygiënist samen in

senioren, dat meer mondzorgverleners uit de voeten moeten kunnen in woonzorgcentra. Je kunt dan bijvoorbeeld als tandprotheticus niet meer zeggen: "Deze meneer of mevrouw komt niet meer naar mijn praktijk, we laten de zorg voortaan

'Vijf dagen per week werk ik in woonzorgcentra'

een team. Over deze gelijkwaardige samenwerking zeg ik weleens: we hebben een kapstok gecreëerd met voor iedere mondzorgprofessional een knaapje waaraan hij zijn jas kan hangen."

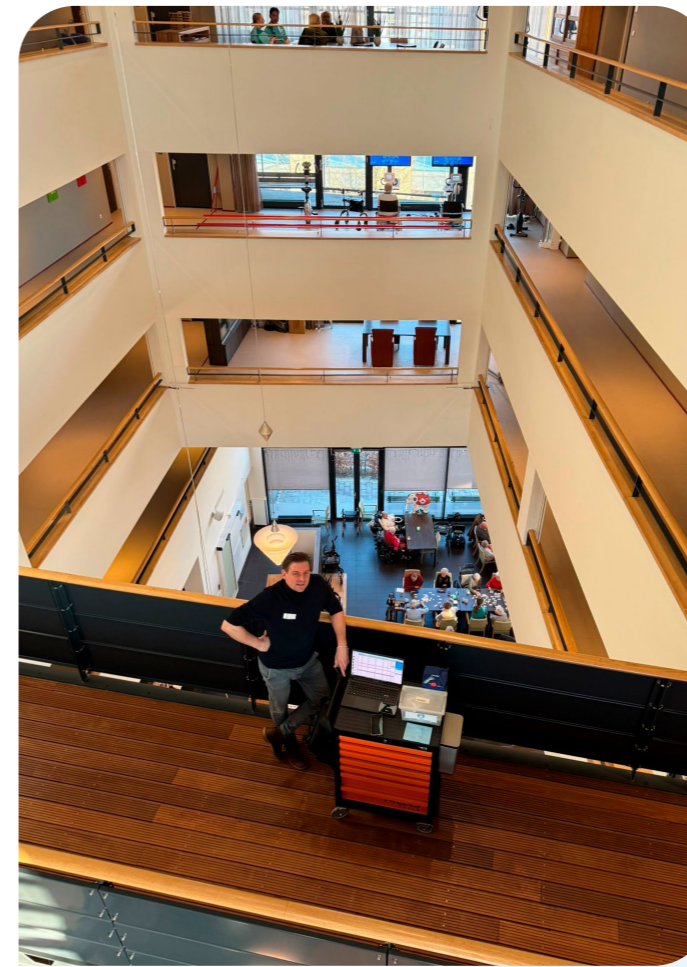
Dubbele vergrijzing

Op verzoek van de ONT deelt Pim soms zijn kennis en mening met beleidsmakers van de Nederlandse Zorgautoriteit (NZa). De achtergrond: de dubbele vergrijzing nadert. Er zijn steeds meer ouderen die gemiddeld ook een steeds hogere leeftijd bereiken. Hoe blijven zij goede mondzorg krijgen wanneer ze vanwege lichamelijke of geestelijke klachten niet meer thuis kunnen blijven wonen? Soms verdwijnt dan hun vaste mondzorgverlener uit beeld, omdat ze niet meer in staat zijn die te bezoeken en de zorgprofessional niet naar hen toekomt. Pim: "Straks zijn er zóveel

over aan Pim of één van de andere weinige tandprotheticen die in woonzorgcentra werken.' Meer mondzorgverleners zullen met regelmaat patiënten in verpleeg- of verzorgingshuizen moeten bezoeken. Daar is best wel lef voor nodig. En ook bijscholing. Want hoe meet je iemand met dementie een gebitsprothese aan? Dat kan heel moeilijk zijn."

Protheses en mondzorg

Pim is geboren en opgegroeid in Emmen. Als jochie van een jaar of tien ontwikkelde hij al interesse voor protheses en mondzorg. "Een jongen bij mij in de straat was een arm kwijtgeraakt toen hij in de wasmachine op zoek ging naar zijn Action Man. En op tv had je destijds de overheidscampagne *Je bent een rund als je met vuurwerk stunt*, die mensen met verloren vingers of handen worden geholpen met een prothese. Verder werkte een paar huizen verderop een tandarts. Ik liep er vaak naar binnen om een kijkje te nemen. Zo langzamerhand kreeg ik ideeën over het werk dat ik later wilde gaan doen." Niet dat Pim in dat opzicht werd aangemoedigd op school. "Pas op mijn 26e is ADHD bij mij gediagnosticeerd. Dat ik dat had, was niet bekend toen ik op het vmbo zat. Ik was een druk jongetje. 'Het is niets met jou, en het zal ook nooit iets

Pim Soeters actief in een van de verpleeg- en verzorgingshuizen

worden met jou', zeiden leraren. Achteraf denk ik dat toen mijn ambitie is geboren om het tegendeel te bewijzen. Op jongere leeftijd had ik eens bij het tv-programma Het Klokhuis een item over tandtechniek gezien. Dat vak leek me iets moois en had ik in mijn achterhoofd op de middelbare school. Ik stond er bijvoorbeeld aan de draaibank en leerde metaaltechnieken, zoals solderen. Daar heb ik later baat bij gehad."

Specialisatie

Tijdens zijn examenjaar op het vmbo, hij was nog net geen zestien jaar, meldde Pim zich al bij Quintadent Tandtechnisch Laboratorium in Emmen. "De broers Serge en Freek Zieck waren de eigenaren. Zij werden mijn grote leermeesters. Een paar jaar later ging ik ook de opleiding volgen bij het toenmalige Instituut Vakopleiding Tandtechniek (IVT) in Nieuwegein. In het vijfde jaar koos ik voor de specialisatie volledige gebitsprothese. Ik was toen al gespecialiseerd in de partiële prothese; sinds mijn zestiende had ik volop frameprotheses gemaakt. Na het IVT bleef ik nog even werken in Emmen, en daarna ben ik voor negen maanden aan de slag gegaan bij tandprotheticus Berry van Veen in Assen. Hij heeft me gedurende bijna een jaar veel geleerd over allround

tandprothetiek. Het was een zeer inspannende tijd voor mij, wat ook te maken had met de ziekte van mijn vrouw. Door de combinatie van drukte op mijn werk en in mijn privéleven kreeg ik helaas een burn-out en raakte ik in de WW." Na zich te hebben herpakt, zette Pim in het najaar van 2013 met behoud van een uitkering een lab op voor partiële prothetiek in de stad Groningen. Een maand eerder was hij begonnen aan de opleiding Tandprothetiek. "Mijn zaak liep meteen als een

trein, waardoor ik de WW-uitkering niet meer nodig had. Maar ik merkte

dat het mij ontbrak aan klinische kennis. Toen bood Mark Veenstra in Emmen mij aan in zijn praktijk te komen werken. Daardoor was het noodzakelijk mijn eigen zaak op een wat lager pitje te zetten. Bovendien had ik nog altijd de zorg over mijn ziekte vrouw. Alles bij elkaar was het weer een drukke tijd."

'Meer mondzorgverleners zullen met regelmaat patiënten in verpleeg- of verzorgingshuizen moeten bezoeken'

Ook daarna zou het niet direct van een leien dakje lopen. "Een gezamenlijke praktijk met Pavel Rama in Rotterdam liep niet zoals we het ons beiden hadden gewenst. Pavel had zijn diploma al, ik zat nog in het laatste jaar. Uiteindelijk was het de beste oplossing dat Pavel alleen verder ging met de praktijk. Nadat ik mijn diploma in 2018 had behaald, ging ik me oriënteren op andere mogelijkheden. Dat werd Zuidlaren, waar ik met andere mondzorgverleners – geen tandprotheticen – een praktijk zou openen. Maar toen brak COVID-19 uit en ontstond ook een zakelijk geschil. Het heeft me veel geld gekost, en ik ben nog altijd met de Belastingdienst in gesprek over

terugbetaling van bijzonder uitstel van betaling van belastingen tijdens corona."

Rijpen

Betere tijden braken aan toen Pim weer neerstreek bij Quintadent Tandtechnisch Laboratorium, waar inmiddels Ben Assen en Remco Pielage de eigenaren waren. "Ik mocht tijdelijk gebruikmaken van hun faciliteiten." Het was de periode waarin een idee begon te rijpen dat Pim al een aantal jaren had. "In het derde jaar van de opleiding had je de mogelijkheid een stage te lopen. Ik heb dat gedaan bij tandarts Edward Klaver, die vaak bewoners van verpleeg- en verzorgingshuizen bezocht. Prachtig werk. Het leek me mooi om dat als tandprotheticus te gaan doen, ook al omdat geen van de collega's in de regio Emmen dit deed en het dus een goede aanvulling zou zijn. Een tandprotheticus die samenwerkt met een tandarts en mondhygiënist in woonzorgcentra: dat was een doorbraak."

Posters ophangen

Hoe begon Pim patiënten te werven? "Ik wilde hierover afspraken maken met bestuurders of managers van zorgcentra. Het leek me ook belangrijk dat ik aan hen zou kunnen rapporteren over mijn bevindingen met bewoners. Maar in de praktijk blijkt je niet voorbij de poort van de receptioniste te komen. Daarom ging ik posters over mijn diensten ophangen in de huizen. Bewoners en hun mantelzorgers hebben een vrije keuze: een mondzorgverlener bezoeken of een

Pim Soeters tandprotheticus

VITA

Breng je digitale protheses naar een hoger niveau

VITA VIONIC® BASE RESIN FLEX

3D-printmateriaal voor de productie van flexibele prothesebasen.

- Efficiënte productie van flexibele partiële protheses
- Uitzonderlijk draagcomfort en natuurlijke esthetiek
- Repareerbaar en uitbreidbaar

Voor meer informatie!

Tom Behaeghel +32 473 681 024

Nu beschikbaar!

Elke organisatie kan slachtoffer worden

Informatiebeveiliging op orde

Alle patiëntgegevens van de tandprothetische praktijk zijn in vreemde handen gevallen. Mogelijk gaan criminelen ermee aan de haal. En de praktijk kan geen patiëntdossiers en afspraken meer inzien. Deze doemscenario's liggen op de loer voor elke eigenaar, de medewerkers en patiënten. Streef er daarom naar je informatiebeveiliging zo goed mogelijk op orde te hebben en zo het risico op onheil te minimaliseren. Dat hoort net zozeer bij een professionele bedrijfsvoering als bijvoorbeeld infectiepreventie.

Een grote Nederlandse mondzorgketen werd in 2022 getroffen door een ransomware-aanval. De keten moest losgeld aan de daders betalen om weer toegang te krijgen tot zijn computerbestanden. En vorig jaar werden de persoonsgegevens van honderdduizenden deelnemers aan het bevolkingsonderzoek baarmoederhalskanker buitgemaakt via een hack van het netwerk van het laboratorium Clinical Diagnostics. Het is duidelijk: elke zorgorganisatie kan slachtoffer worden van internetcriminelen. Maar ook door een menselijke fout is het mogelijk dat patiëntgegevens bij niet-bevoegden in handen komen. Denk bijvoorbeeld aan de zorgverlener of medewerker die per ongeluk een patiëntendossier naar een verkeerd adres e-mailt.

Praktijkhouder verantwoordelijk

Hoe kunnen tandprothetici hun informatiebeveiliging optimaliseren? Martin Rozeboom is bij de KNMT adviseur ICT in de mondzorg. Hij zegt: "Sinds 2018 zijn zorgverleners bekend met de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG),

die regels stelt voor de bescherming van persoonsgegevens om zo de privacy van patiënten te waarborgen. Daarnaast heb je de NEN 7510. Dat is de Nederlandse norm voor informatiebeveiliging in de zorg. Praktijkhouders zijn hiervoor verantwoordelijk. Ik raad hen vaak aan dat zij in ieder geval een medewerker de tijd en middelen geven om aan de slag te gaan met de NEN 7510, zodat de praktijkhouder zich zoveel mogelijk kan richten op zorginhoudelijke taken."

Continue aandacht

De NEN 7510 heeft twee onderdelen, vertelt Rozeboom. "Het eerste onderdeel is een beschrijving van het beleid van de praktijk om informatiebeveiliging in te richten, te implementeren én te onderhouden. Want vergeet niet: informatiebeveiliging heeft continue aandacht nodig, criminelen zitten niet stil. Je beschrijft het beleid aan de hand van processen, regels en procedures. Dat doe je in het Information Security Management System (ISMS): het managementsysteem voor informatiebeveiliging." In het tweede deel van de NEN 7510 maakt de praktijk een analyse van de mogelijke risico's op het vlak van informatiebeveiliging. Rozeboom: "Daarin inventariseer je hoe groot een bepaald risico is, hoe groot de impact ervan is op je praktijk en welke maatregelen je kunt nemen om het risico te verkleinen. Bijvoorbeeld: het risico

bestaat dat verwijsbrieven worden gedeeld met onbevoegde lezers. Hoe groot is de impact hiervan? Daarna beschrijf je welke beheersmaatregelen je kiest en hoe je die uitvoert om dat risico te verkleinen of weg te nemen."

Ondersteuning

Dit alles is bepaald geen gesneden koek voor mondzorgverleners en -medewerkers. In de NEN 7510 staat bijvoorbeeld jargon dat de sector vreemd is. Daarom wordt gewerkt aan ondersteuning. Rozeboom: "In opdracht van de KNMT heeft een externe partij vorig jaar een document opgesteld dat tandartspraktijken helpt om hiermee het ISMS in te vullen. Dat is het Handboek Informatiebeveiliging Mondzorgpraktijk. Ook staat op onze website de risicoset Informatiebeveiliging en privacy. Daarmee kunnen KNMT-leden nagaan hoe ze de informatie van hun praktijk en de privacy van hun patiënten en medewerkers kunnen beschermen. Tandartsen vinden op de website handige tips en tools om hen daarbij te helpen. Het zou mooi als deze documenten ook beschikbaar kunnen komen voor alle mondzorgverleners."

Martin Rozeboom adviseur ICT in de mondzorg bij de KNMT

Vraag het de Zorgmakelaar

Tandprothetici die zijn aangesloten bij de Zorgmakelaar hebben ook de mogelijkheid om juridische vragen aan Team Zorgmakelaar te stellen via de Helpdesk. In elke Dental Revu wordt een recente en relevante vraag besproken.

Vraag van deze editie

Wat zijn de juridische vereisten bij het stoppen van een tandprothetische praktijk?

De beslissing om te stoppen

De beslissing om te stoppen met een tandprothetische praktijk vereist een zorgvuldige voorbereiding. Er moet een aantal belangrijke stappen worden gezet. Te denken valt aan bijvoorbeeld het inlichten van patiënten en zorgverzekeraars, het uitschrijven bij de Kamer van Koophandel en het AGB-register, maar ook moet besloten worden hoe met de patiëntendossiers wordt omgegaan.

Informeren patiënten

Het is belangrijk om patiënten tijdig, duidelijk en schriftelijk te informeren en te zorgen voor een goede overdracht van patiëntendossiers. Informeer de patiënten ruim van tevoren. Dat geeft de patiënten indien nodig tijd om een nieuwe zorgverlener te zoeken. Hetgeen essentieel kan zijn voor de continuering van de zorg. Leg uit wat de einddatum is van de praktijk, bij voorkeur de reden van stoppen om begrip te creëren, informatie over de overdracht van het patiëntendossier (hoe en waar de patiënt het dossier kan opvragen) en – indien aan de orde - informatie over de waarneming en/of nieuwe zorgverlener.

Overdracht patiëntendossiers

Bij het stoppen van de praktijk dient de continuïteit van zorg en privacy centraal te staan. Geef patiënten de kans om bezwaar te maken tegen de overdracht. Wanneer de praktijk wordt overgenomen gaat het dossier naar de opvolger, tenzij de patiënt bezwaar maakt. Wanneer er geen opvolger is blijf jij als zorgverlener verantwoordelijk voor het bewaren van het dossier. Het is raadzaam vooraf een regeling te treffen met een collega of zorginstelling. Het kan ook voorkomen dat de patiënt voor een nieuwe zorgverlener kiest en via de nieuwe zorgverlener toestemming geeft voor overdracht. De wettelijk bewaartermijn van patiëntendossiers is 20 jaar na de laatste wijziging. Bij het overdragen van de dossiers gaat de bewaartermijn in de regel mee over.

Heeft u ook een vraag? Stel deze via mondzorg@eldermans-geerts.nl.

Astrid Kiewiet
Advocaat en
Zorgmakelaar
Eldermans|Geerts

Toegewijd aan zekerheid

geef uw vak de ruimte

MITSUI CHEMICALS GROUP

DENTAL DESIGN CENTRUM
DIGITAL SOLUTIONS

DENTAL B.V.

Roozeboom
consulting

Goed geregeld, voor iedereen

KETTENBACH DENTAL
Simply intelligent

MARKETING & WEBDESIGN